EVROPSKÝ PARLAMENT 2009 - 2014

Výbor pro právní záležitosti

2011/2037(INI)

2. 3. 2011

NÁVRH ZPRÁVY

o politice v oblasti auditu: poučení z krize
(2011/2037(INI))

Výbor pro právní záležitosti

Zpravodaj: Antonio Masip Hidalgo

Navrhovatelka (*):
Kay Swinburne, Hospodářský a měnový výbor

(*) Postup s přidruženým výborem – článek 50 jednacího řádu

PR_INI

OBSAH

Strana

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 3

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o politice v oblasti auditu: poučení z krize
(2011/2037(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na Zelenou knihu Komise ze dne 13. října 2010 o politice v oblasti auditu: poučení z krize (KOM(2010)0561)),

– s ohledem na své usnesení ze dne ... o správě a řízení ve finančních institucích (2010/2303(INI))[1],

– s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2009 o provádění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek (2008/2247(INI))[2],

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek[3],

– s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Hospodářského a měnového výboru (A7-0000/2011),

Obecné otázky

1. vítá zelenou knihu Komise a vyjadřuje potěšení nad jejím uceleným přístupem;

2. domnívá se, že rozprava o roli auditora musí probíhat současně s revizí role výboru pro audit, který je v současnosti málo účinný, jako i finančních informací a informací o riziku, které podniky musí poskytovat;

3. připomíná Komisi potřebu provést rozsáhlé a podrobné posouzení dopadů, které bude analyzovat různé politické možnosti a zaměří se na praktické otázky v souladu se zásadou zlepšování právních předpisů;

Role auditora

4. domnívá se, že povinný audit má společenskou roli a slouží veřejnému zájmu, jelikož audit je základním prvkem demokratického ekonomického a politického systému;

5. souhlasí s Komisí, pokud jde o zásadu, že závěry zprávy o auditu se mají soustředit více na podstatu než na formu;

6. vyzývá Komisi, aby přezkoumala, jak by se role auditora mohla rozšířit na audit informací o riziku, které poskytují auditované účetní jednotky, přičemž by se ověřovaly také

[1] ....
[2] Úř. věst. C 87E, 1.4.2010, s. 23.
[3] Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.

informace poskytované v hlavních účetních závěrkách;

7. domnívá se, že auditor by měl mít povinnost upozornit svého nadřízeného nebo příslušný orgán v případě, že zjistí nesrovnalosti, které by mohly ohrozit schopnost auditované účetní jednotky pokračovat ve své činnosti;

8. doporučuje, aby zprávy o auditu byly stručné a aby jejich závěry byly jasné a přesné, přičemž v příloze zprávy by byly obsaženy doplňující informace o obecných otázkách, jako např. o použité metodice, a konkrétní informace, jako např. klíčové ukazatele, údaje poměrného významu, hodnocení rizika souvisejícího s důležitými účetními odhady nebo s přijatými významnými rozhodnutími a specifické problémy, se kterými se auditor při své práci setkal;

9. domnívá se, že profesní skepse je základním kamenem auditu a že se dotýká jak jednotlivých fází auditu, tak celého auditu; zdůrazňuje, že skepse je výsledkem objektivnosti a nezávislosti auditora;

10. domnívá se, že permanentní a pravidelný dialog mezi externím auditorem, interním auditorem a výborem pro audit je pro účinný audit zásadní a že je zároveň třeba informovat akcionáře např. o důvodech zvolení, znovuzvolení nebo odstoupení z funkce auditora nebo prostřednictvím konkrétních odůvodnění uvedených ve zprávě o auditu;

Správa a řízení a nezávislost auditorských firem

11. souhlasí s tím, že dochází ke středu zájmů, pokud je auditor jmenován a odměňován auditovanou společností; nicméně se nedomnívá, že by v současnosti bylo opodstatněné, aby auditora jmenovala třetí strana; v tomto ohledu žádá, aby se posílila role výboru pro audit;

12. domnívá se, že aby byla zaručena nezávislost auditů, měla by být maximální délka smluv na provedení auditu omezena na osm let; přiklání se k tomu, aby byla uzavřena první smlouva na čtyři roky, kterou bude možné jednou obnovit na další čtyři roky, a aby po skončení platnosti této smlouvy následovala minimálně čtyřletá přestávka – v případě účetních jednotek veřejného zájmu přestávka osmiletá – po jejímž uplynutí by auditor mohl znovu provádět audit ve stejném podniku; domnívá se, že na konci prvního čtyřletého období by bylo vhodné obměnit členy týmu v rámci auditorské firmy;

13. považuje za nezbytné přijmout opatření, která by umožnila předcházet porušování pravidla povinného střídání, a to prostřednictvím jmenování jiného auditora ze stejné firmy nebo stejných auditorů, kteří by pracovali v jiné společnosti;

14. domnívá se, že je třeba zakázat, aby byly auditovaným společnostem poskytovány jiné služby než audit, což by mohlo ohrozit nezávislost auditora, a že je třeba v každém případě předejít tomu, aby byly současně poskytovány služby interního a externího auditu; domnívá se, že by se tak omezil „low balling“, tzn. umělé snižování cen auditu vyvážené případným poskytováním jiných doplňkových služeb; je toho názoru, že zákaz by se tudíž měl týkat všech společností a jejich klientů, a to zejména, pokud se jedná o významné auditorské firmy;

15. domnívá se, že by měla být stanovena maximální hranice, pokud jde o poměr mezi cenou za audit, jakou může auditorské firmě zaplatit jeden klient, a celkovými příjmy této firmy, s cílem předejít tomu, aby se auditorská firma dostala do situace ekonomické závislosti;

16. domnívá se, že auditorské firmy, které provádějí audit v účetních jednotkách veřejného zájmu, by měly zveřejňovat své účty a že jejich účty a metodika by měly být aktualizovány s cílem zaručit jejich kvalitu;

Koncentrace a struktura trhu

17. domnívá se, že s ohledem na současnou situaci na trhu by pád jedné ze čtyř velkých auditorských firem znamenal podstatné riziko pro důvěryhodnost profese auditora;

18. domnívá se, že firmy, které jsou „příliš velké na to, aby zkrachovaly“, by mohly představovat možné morální nebezpečí a že by měly být posíleny krizové plány týkající se velkých auditorských firem; domnívá se, že cílem těchto plánů by mělo být zabránit tomu, aby auditorská firma mohla opustit trh bez řádného důvodu, omezit nejistotu a chaos, k nimž by v důsledku opuštění trhu došlo, a zároveň zaručit, aby trh nakonec neovládal jeden ještě omezenější oligopol;

19. domnívá se, že by krizové plány měly obsahovat mechanismus, kterým je regulátor informován o jakémkoli problému ohrožujícím auditorskou firmu na národní nebo mezinárodní úrovni, plány na stabilizaci auditorské firmy a předcházení okamžitému úpadku, ke kterému by v době šetření mohlo dojít z důvodu odlivu klientů a odchodu zaměstnanců, objektivní studii o příčinách problému, která by – bez ohledu na uplatněné sankce – upřesnila, zda je problém vlastní auditorské firmě a zda je možné firmu částečně nebo zcela zachránit, a plán reakce, ve kterém regulátor stanoví, zda bude firmě nadále poskytována pomoc či nikoli a za jakých podmínek; v případě potřeby plán navrhne, aby byli klienti a zaměstnanci za odpovídajících podmínek přesunuti do jiných auditorských firem;

20. považuje za nezbytné vypracovat nebo podpořit dobrovolný etický kodex pro čtyři velké auditorské firmy, kterým by se firmy zavázaly omezit svůj růst a umožnit tak rozvoj středních auditorských firem, což by ve výsledku bylo přínosné pro samotné přežití velkých auditorských firem;

21. zdůrazňuje, že je důležité zakázat omezující ustanovení ve prospěch čtyř velkých auditorských firem ve smlouvách; žádá, aby byly podporovány fúze malých a středních auditorských firem; vyzývá Komisi, aby zvážila zavedení certifikace a vytvoření rejstříku kvality pro auditorské firmy s cílem ukázat, že malé a střední auditorské firmy mohou vykonat odpovídající práci;

22. žádá Komisi, aby zavedla pravidelný a povinný systém nabídkových řízení pro účetní jednotky veřejného zájmu, který by musel povinně zahrnovat alespoň jednu auditorskou firmu, která nepatří mezi čtyři velké firmy; domnívá se, že klíčovou roli v tomto procesu by měl hrát výbor pro audit a že by se jej rovněž měli účastnit akcionáři;

Vytvoření evropského trhu

23. vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na postupnou harmonizaci, která by umožnila vytvoření evropského pasu pro auditory;

Mezinárodní spolupráce

24. žádá Komisi, aby zintenzívnila úsilí směřující k větší jednotnosti;

o

o o

25. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi.